

Pe-a i Ena-ema

Tots som diferents. I a les escoles treballem per atendre aquesta diversitat i enriquir-nos amb ella. No només la diversitat cultural que és la que sovint més es veu, sinó la dels diferents ritmes personals de creixement físic, intel·lectual i emocional de cada infant. Aquesta tan necessària atenció a la diversitat ja fa anys que va impulsar canvis substancials a les escoles. Un d'ells va ser respecte a l'avaluació de l'alumnat.

La nova proposta instava als mestres a avaluar els nostres alumnes amb una perspectiva més àmplia que no valorés només els resultats finals sinó que recollís la progressió tenint present la situació inicial de cada infant. També comportà emprar altres nomenclatures per avaluar els nostres alumnes. Van aparèixer els coneguts Progressa Adequadament (PA) i Necessita Millorar (NM).

Personalment em va costar, i força, deixar d'utilitzar l'Insuficient (I), el Suficient (S), el Bé (B), el Notable (N) i el tant preuat Excel·lent d'ela geminada, tot i que abreviat (Ex) semblava una mica fastigós.

Els més preocupats en no tenir aquestes notes van ser, sobretot aquells alumnes de N i Ex, que van veure que passaven a ser Pe-a, Progressa Adequadament, juntament amb els de S i B que es mostraven cofois de formar part del mateix grup. Els I van esdevenir els Ena-ema, Necessita Millorar, però fins i tot algun podia passar a incrementar les llistes de Pe-a si realment tenia una progressió molt significativa.

Evidentment que aquestes modificacions també van ser difícils d'assimilar pels pares i mares que venien a les entrevistes i miraven perplexos aquelles sigles i acabaven preguntant: -Si, si... però quina nota ha tret?

A mesura que passaven els cursos els alumnes van entendre millor les seves avaluacions i no crec que deixessin d'esforçar-se per no disposar d'una quantificació decimal en el seu expedient. És més, considero que per a molts alumnes de nivell just i mitjà,

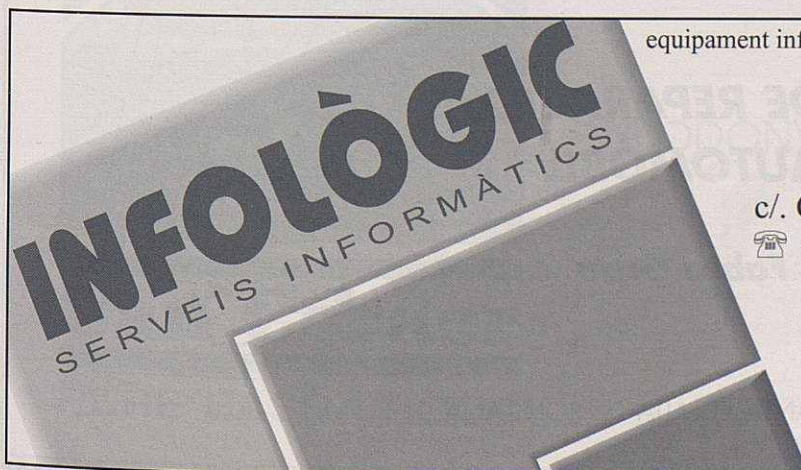
que tot i els seus esforços i ganes havien estat sempre els del suficient, van deixar de sentir-se els darrers del grup. Em vaig arribar a convèncer que era important que a l'etapa de Primària no hi hagués qualificacions tan quantificades. Vaig passar a ser una defensora del pe-a i ene-ema allunyant-me cada vegada més de l'acotació numèrica. Però a Secundària i a alguns centres de Primària, sobretot concertats, es continuava facilitant les notes tradicionals al costat de pe-a i ene-ema, i això et feia replantejar si ho estàvem fent bé o ens estàvem equivocant.

L'atenció a la diversitat a les escoles va començar a esdevenir tensió quan van aparèixer les avaluacions de Competències Bàsiques que van aportar dades quantificades que van permetre establir comparatius amb altres països. I va ser quan tot el sistema educatiu català va passar a la cua.

I ja hi tornem a ser: noves lleis, nous decrets... i altre cop notes. Ha estat així, de cop, sense avisar. Vam començar el curs 2007-08 entomant tots els nous reptes amb un cert escepticisme, però amb una bona dosi d'empenta i il·lusió i, a mig primer trimestre, ens arriba la notícia que hem de tornar a posar les qualificacions aquelles, oblidades.

No he trobat ningú que em justifiqués el per què de tot plegat. Però us ben asseguro que desconcerta molt no saber si tot aquest esforç ha estat equivocadament. De totes maneres ha estat força fàcil: posar números a les fitxes lliurades, anotar xifres, sumar i fer mitjanes. I per primer cop, durant molts anys, han tornat a brillar els ulls dels alumnes en rebre un examen corregit: a uns de la il·lusió de rebre les seves notes triomfals i, als altres, de llàgrimes perquè s'evidenciaven les seves limitacions. El sistema educatiu progressa adequadament però necessita millorar tant...

Teresa Valls Baró

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·

c/. Corró, 129 · 08401 GRANOLLERS

☎ 93 846 35 35 · info@infologic.cat

www.infologic.cat

seguretat · xarxes · portàtils · assessorsament ·

servidors · estacions · cad · internet ·